

Resolució de 26 d'octubre de 2016, d'inadmissió de la Reclamació 279/2016

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà.

Informació reclamada: informació diversa, ja reclamada i resolta davant la GAIP. Informació inconcreta.

Resum: No és admissible la formulació d'una reclamació contra diverses sol·licituds d'accés, tenint en compte que són de naturalesa molt diversa i que fins i tot algunes són duplicades d'altres reclamacions ja presentades i resoltes per aquesta Comissió. La reclamació s'ha d'inadmetre atès que les sol·licituds d'informació en què es fonamenten ja van ser objecte de reclamació i pronunciament estimatori per part d'aquesta Comissió anteriorment, i pel que fa a dues no presentades anteriorment, no concreten la informació que es reclama. No es pot formular reclamació en relació amb una sol·licitud de concertació d'una visita setmanal a les dependències municipals per a consulta d'expedients o de factures no concretades o especificades. La persona reclamant té l'obligació de fer un seguiment diligent i acurat de les accions que impulsa, tant davant d'aquesta Comissió com davant de l'Ajuntament. És exigible un ús ponderat i responsable del dret d'accés, tant davant l'Ajuntament com d'aquesta Comissió, ja que la satisfacció de cada iniciativa comporta l'assignació de recursos humans limitats i sovint escassos, que no es poden veure col·lapsats o monopolitzats. Constituiria abús de dret si la negligència mostrada en el seguiment de les reclamacions fos indicatiu que la pretensió de les accions és el col·lapse de l'Administració reclamada o la pressió il·legítima contra ella, i no pas la materialització de l'accés reclamat.

Paraules clau: Ajuntament. Reclamació duplicada. Sol·licitud inconcreta. Inadmissió. Abús de dret.

Ponent: Elisabet Samarra.

Antecedents

1. El 10 d'octubre de 2016 entra a la GAIP la Reclamació 279, que havia estat presentada al registre del Departament de Benestar Social i Família el 3 d'octubre anterior. La reclamació es formula contra l'Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà, en reclamació de diverses sol·licituds d'informació que s'identifiquen i s'annexen, i que s'analitzen en l'antecedent següent.
2. Les sol·licituds d'accés que es reclamen ja van ser objecte de reclamació anteriorment per la mateixa persona reclamant i resoltes per la GAIP, essent assenyalades amb els números de tramitació següents: Resolució sobre la Reclamació 134/2016 (regs. E/000500-2016, E/000520-2016); Resolució sobre la Reclamació 113/2016 (E/000461-2016); Resolució sobre la Reclamació 135/2016 (E/000599-2016), han estat ja resoltes per la GAIP i li han estat ja notificades. En relació amb les dues sol·licituds que no han estat reclamades prèviament, es formulen de manera inconcreta o imprecisa (E/000361-2016, E/000925-2016).

Fonaments jurídics

1. Sobre l'admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les reclamacions davant de la GAIP han de tenir per objecte les resolucions administratives, expresses o presumptes, en matèria d'accés a la informació pública. La reclamació gratuïta i voluntària davant d'aquesta Comissió, d'acord amb el mateix article, té per objecte cercar l'empara d'aquest òrgan de garantia en el reconeixement d'un dret d'accés que s'ha desestimat o limitat per l'Administració, o que no s'ha materialitzat dins dels terminis establerts.

La persona reclamant ha presentat nova reclamació davant la GAIP després que aquesta hagués tramitat i resolt anteriors reclamacions fonamentades amb les mateixes sol·licituds d'accés que ara es tornen a reclamar. Per tant, es tracta de reclamacions duplicades l'objecte de les quals no el pot constituir la pretensió d'estimació d'un dret d'accés, ja que aquest o bé ja ha estat declarat (E/000500-2016 i E/000520-2016, Resolució sobre la Reclamació 134/2016, 2.f i g), o bé ha estat ja desestimat per la Comissió en diferents Resolucions ja notificades a la persona reclamant (E/000461-2016, Resolució sobre la Reclamació 113/2016; E/000599-2016, Resolució sobre la Reclamació 135/2016).

Una gestió i seguiment tan deficient de les seves pròpies reclamacions segurament s'explica per la gran quantitat de sol·licituds d'informació i reclamacions que ha impulsat aquesta persona. Cal advertir de l'efecte negatiu que pot tenir un ús poc ponderat del seu dret d'accés, tant per la dificultat que genera en la pròpia persona reclamant de fer-ne una gestió i seguiment acurat i diligent, com pel risc de caure en abús de dret si la negligència mostrada en el seguiment de les reclamacions fos indicatiu que la pretensió de les accions és el col·lapse de l'Administració reclamada o la pressió il·legítima contra la mateixa, i no pas la materialització de l'accés reclamat.

Tampoc pot ser objecte de reclamació les pretensions concretes formulades per la persona reclamant, i ara incloses en la reclamació, de que l'Ajuntament li assigni un dia setmanal per a facilitar-li la consulta d'expedients que ja té sol·licitats "i alguns més" (E/000925-2016), o l'accés a un expedient poc identificat (E/0000361-2016).

Finalment, cal tenir en compte que es formula una única reclamació per a diverses sol·licituds d'accés. Si s'hagués de procedir a la seva tramitació, caldria individualitzar les reclamacions, sens perjudici que la GAIP pogués acordar la resolució acumulada en determinats casos, a l'empara de l'article 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC). Tanmateix, atès que tot i esmenar aquest defecte formal formulant reclamacions diferenciades per a cada sol·licitud d'informació, resultarien igualment inadmissibles pels motius expressats en els paràgrafs anteriors (duplicat de reclamació i petició concreta) no es considera necessari demanar-ne l'esmena a la persona reclamant.

Per tot l'exposat, correspon inadmetre a tràmit la reclamació, tot instant la persona reclamant a fer un ús més responsable i un seguiment més acurat d'aquesta via de garantia.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 d'octubre de 2016, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 279/2016 en formular-se contra diverses sol·licituds d'accés que ja han estat objecte prèviament de Reclamació i Resolució de la GAIP, o són inconcretes.
2. Disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 26 d'octubre de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.